

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

ΙΜΒΡΑΗΜ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Έλληνας και Τούρκοι κάνουν άνακαχή. Ο Ίμβραημ στην Τρίπολι. Η έκκένωσις τής πέλεως και ή καταστροφή της. Όπου τ'ά πάντα άνασκαπτονται. Έπί πάντε ήμέρες; οι Τούρκοι γκρεμίζουν και καιών; Η άιχιμαλώσις τών Έλλήνων. Η μεγαλοφροσύνη του Ίμβραημ. Τό μήνημα του πρὸς τὸ Γενναίον Κολοκοτρώνη. Ο Ίμβραημ ελευθερώνει τούς Έλληνας. Μικθουμασία επιστολή του Θ. Κολοκοτρώνη. Πόλεμος και άνθρωπισμός, κλπ.

ΕΤΑ τή ναυμαχία του Ναυαγίου, και πρό πάντων μετά τήν κάθοδο του Καποδίστρια στην Ελλάδα, ή πολεμικές επιχειρήσεις σχεδόν εσταμάτησαν. Τούτο και Έλληνας άποκαμμένοι πειά, είχαν κάνει ένα είδος αωπηρής άνασώζης; ή έμειναν στις θέσεις στις όποιες είχαν όσθθ. Όστόσο, κατά τις άρχές του Φεβρουαρίου 1828 διεδόθη ότι, οι Τούκοι ξεκινόντας από τὸ στρατόπεδο τους τής Μεθώνης, κατέκλυσαν με άρθουνο στρατό και ιτακό τή Μεσσηνία, διεσθκόμενοι προς τήν Τρίπολι. Άμέσως πανικός κατέλαβε όλους τούς κατοίκους τών περιοχών αυτών, γιατί άρχισαν να φοβόνται καινούργιες συμ-

φορές.

Οι Τούκοι όμως, άφού διεσχίσαν τή Μεσσηνία, άνέβηκαν ήσυχoi στην Τρίπολι, χωρίς να χτυπηθόν ποθενά με τούς Έλληνας και χωρίς να περιόσαν καθόλου τούς κατοίκους τών μερών άπ' τα όποια περνούσαν. Στην Τρίπολι οι Τούκοι έμειναν δέκα μέρες. Κίριος σκοπός τής επιχειρήσεως τών αυτών ήταν να εκκένωσαν τήν πόλι από τή φροσύνη που είχαν άρθσει σ' αυτή και να παραλάβουν τὸ άρθουνο πολεμικό υλικό που είχαν έκει. Άφού τὰ έξαναν αυτά, ο Ίμβραημ διάταξε τὰ στρατεύματά του να βρουν από τήν πόλι και να παραταχθόν χητά τάγματα μπρός στην πόρτα τών Καλαβούτων. Έκει διάταξε τούς στρατιώτες να έφοδιασθόν με κωμάδες, φυνάρια και άλλα παρόμοια εργαλεία. Έπειτα τούς έβαλε να προσεγγισθόν στο Θεό και κατόπιν τούς άρχισε να μιν άρθσιμον τίποτε, τίποτε όσθθ στην Τρίπολι, και να γκρεμίσουν, να χαλάσουν και να καταστρέψουν τα πάντα... Τους ήεκε και τὰ κουτάλια άκούα να σχίσουν στα δύο, και τούς πάτους τών μπουζούλιων, και τὰ κεραμίδια να σπάσουν! Οι στρατιώτες άρθιστηκαν τρεις φορές ότι θα συμμοφροθόν με τες διαταγές του.

Έπειτα ο Ίμβραημ χόρισε τὸ στρατό τὸν σὲ δύο σώματα και έβαλε τή μοναχί τους να πατή ά κατάντασα. Ένω τὸ ένα από τὰ σώματα αυτά, άρχισε να γυμνάζεται μπρός στην Άγία Βαρθάρα, τὰ άλλα δύο, άφού έστησαν τὸ βλά του σὲ πυραμίδες, έπλησαν τὰ εργαλεία τους και άρχισαν να γκρεμίζον τὸ τείχος τής πόλεως, ίσοπεδώνοντας το με τὸ εδάφος. Συγχρόνως μέσα στην πόλι, άλλα στρατιωτικά άποσπάσματα, άνοιξαν ήπνομήμια κάτω από τὰ μεγάλα κτίρια, τὰ τζαμιά, τες εκκλησίες και τούς λουτρούρες. Έτσι εγχερίσαν και πέναντι τών άέρα όλα τὰ οικοδομήματα τής πόλεως και μόνο τες βρύσες τους άφησαν γερούς!

Τὸ πανηγύρι αυτό βαστήξε πέντε δολόκληρες ήμέρες. Από μακρὰ, σφοδρισμένοι στα βουνά γυρω, οι Έλληνες παρακολούθουσαν τὸ έργο τής καταστροφής και περιέμεναν τήν ώρα που θα έφταναν οι Τούκοι για να μπουν μέσα στην πόλι και ν' άρθάνουν τὰ λάφυρα που θα εύρισκαν εκεί.

Τὸ μόνο που άφησαν όσθθ στη θέσι τους στην Τρίπολι οι Τούκοι ήταν ή λεγομένη πύλη Λεονταρίου, γιατί άπ' αυτήν ελεγε πρωτομπή ο Ίμβραημ στην πόλι και άπ' αυτήν έφυγε. Άλλα τήν γκρεμίσαν κ' αυτή ο Έλληνας κατόπιν και έτσι δεν άφησαν κανένα μνημείο από τήν πολυθρασυμένη αυτή πόλι τής Έπαναστάσεως.

Άμα τελείωσε τὸ έργο αυτό τής καταστροφής, ο Ίμβραημ με τὸ στρατό του ξεκινόντας στη Μεσσηνία.

Μετὸ τήν καταστροφή τής Τρίπολεως, ο Καποδίστριας διαεαρηθή στις Δυνάμεις για τήν πράξι αυτή του Ίμβραημ. Ο Αγιότιπος όμως άρχιστοράτηγος άπάντησε τότε δια, άν ή Δυνάμεις άποθρήμιαναν τὸ Σουλτάνο για τήν καταστροφή του στόλου του στο Ναυαγίο, τότε κ' αυτός ήταν πρόθιμος ν' άνοικοδομήση τήν Τρίπολι!

Όστόσο, και μετά τήν άναχώρηση του Ίμβραημ, άρκετοί Τούκοι, πεσοί και ίππεις, έμειναν στην Τρίπολι και κούφτηκαν στα χαλάσματα τους. Οι Έλληνες που βρίσκόνταναν ολόγυρω, δεν τὸ ήξεραν αυτό και νομίζοντας ότι ή πόλις ήταν άδεια, μπήκαν μέσα σ' αυτή. Άμέσως τότε οι Τούκοι τούς περιέκλυσαν και έπασαν καιμιά τριανταριά άπ' αυτούς. Οι άλλοι πρόσφσαν και μπήκαν μέσα σ' ένα γκρεμισμένο χείμα, άπ' όπου άρχισαν τὸ τουφεκίδι κατά τών Τούκων, από τούς όποιους σκότωσαν άρκετούς.

Ο Ίμβραημ, που τάμαθε όλα αυτά στο όρομο, άμέσως ξεκίελε στην Τρίπολι τὸ μυτικοσύμβολό του Μπακή Έφέντη, Τριπολιτιστή Τούκο, για να σταματήση τή συμπλοκή. Ο Μπακή Έφέντης, φτάνοντας στην Τρίπολι διάταξε τούς Τούκους, οι όποιοι είχαν άποκλείσει τούς Έλληνας μέσα στα όρεινα, ν' άποτραβηθόν. Μά έκείνοι, έπειδή οι Έλληνες είχαν σκοτώσει όπως είπαμε, μερικους συντρόφους τών, τὸν έδήλωσαν πως μόνο άμα έσοτόναν κ' αυτοί τούς Έλληνας θα έφταναν. Είχαν κάνει μάλιστα όσο γι' αυτό. Τότε ο Μπακή Έφέντης φρόνισε άπ' έξω τούς Έλληνας να πάρουν τὸ τουφεκίδι, να παραδοθόν σ' αυτών και τούς άρχιστηκε ότι ανέλαμβανε αυτὸς άπ' εσθθ τήν τή ζωή τους. Οι Έλληνες δέχτηκαν τούς όρους και ο Μπακή Έφέντης, άφού τούς παρελαβε, τούς ώδήγησε στην Ίμβραημ. Έκει όμοιοι οι Τούκοι, τών όποιων τούς συντρόφους είχαν σκοτώσει οι Έλληνες στην Τρίπολι, παρουσιάζτηκαν στον άρχηγό τους, ζητώντας να τούς παραδώση τούς αιχμαλώτους για να τούς σκοτώσουν και να πάρουν τὸ αίμα πίσω! Ο Ίμβραημ τότε, για να καθιστάχη τούς Τούκους και να σήση τούς Έλληνας, διάταξε και τούς έξωσαν, αντί τών κεφαλών, τὰ μαλλιά.

Έντομεταξύ όμοιοι οι συγγενεις τών αιχμαλωτισθέντων Έλλήνων έτρειξαν πίσω από τήν άποσθφιστική τών Τούκων, άνοιξαν κλεφτοπόλεμο μαζί τής, σκότωσαν τέσσερες πέντε κ' αιχμαλώσαν άλλους έξη. τούς όποιους ώδήγησαν στο φρούριο τής Καρυνάινης, όπου είχαν και τούς άλλους Τούκους αιχμαλώτους. Ο Ίμβραημ, μόλις τάμαθε αυτά, έβαλε έναν άπ' τούς αιχμαλώτους, τὸν Κωνσταντή Γιαννακόπουλο, και έγραψε στον άδελφό του Νικολή να ελευθερώση τούς αιχμαλώτους και να πη στο Γενναίο Κολοκοτρώνη να σταλή κ' αυτὸς όσοις άλλους αιχμαλώτους ελεγε στο φρούριο και αυτὸς τούς έδινε τὸ λόγο του ότι θα ελευθέρουσε τούς Έλληνας αιχμαλώτους. Ο Γενναίος όμοιος, φροθόμενος μήπως τὸν άπατήση ο Ίμβραημ, δεν άπέλισε τούς αιχμαλώτους. Ο Αιρότιπος άρχιστοράτηγος τότε διάταξε και τὸν παρουσιάσαν όλους τούς αιχμαλώτους που ελεγε κοντά του.

Άμέσως δε τούς ελευθέρουσε λέγοντάς τους:

«Έγώ σας άφίνω ελευθέρους και δεν κόβω τὰ κεφάλια σας, γι' χάρη τής παλληκαριάς του Γενναίου, στον όποιον να πητε τὰ γαρεισιματά μου και αυτὸς άς κείνη δια θέλη!»

Ο γενναίος άρχηγός τών Έλλήνων Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μόλις είδε ελευθέρους τούς Έλληνας αιχμαλώτους και έμεινε όσα τούς ελεγε πη ο Ίμβραημ για τὸ γυλό του Γενναίου, άμέσως διάταξε να ντύσουν και να ποδίσουν τούς Τούκους αιχμαλώτους, και τούς ελευθέρουσε. Τους ξεκίελε δε στο στρατόπεδο του Ίμβραημ μαζί με δύο καπετάνιους, τούς όποιους έδωσε τήν ακολουθή επιστολή γι' αυτών:

«Υψηλότατε! Τήν άρετή του άνθρώπου και ο ίδιος ταν' οί ήχσοί τήν θηρυλσον. Ο προχθεσινός ήρωισμός σου εις τήν άπελεπθόρωαν των προή Τριπολιτών αιχμαλωτι-θέντων Έλλήνων με έκίνησε και εις Ξσιναν και εις θανισμόν. Τὸ θάρσος σου έπαιδείμω σου βεβίασθη να ελ μπηθώ και ίδου κρατώ και εγώ ελευθέρους τούς δηπ τήν ελευθερίαν μου εχρεθέντας Τούκους αιχμαλώτους, και θέλω ελευθερώσει άκολούθως και όλους τούς εθροισκουέντες εις δε θωετηκόν τής Καρυνάινης. Έπειδή ή τήχη του πόλεμου εινε κοινή, άς άπαλλάξωμεν τούς διατηγεις αιχμαλώτους των δεσφών τής δουλειας, και άς άνοιγθώ άνήμισόν μας νέον σάδιον δόξης. ποιος δηλαδθ να εξαπερήση τὸν άλλον εις τήν πρὸς τούς αιχμαλώτους τος φιλανθρωπίαν. Η ιστορία των ένθων ετράνωσε περιούσθηρον τὰ δόντασα έκείνων, ότινες ένίκησαν τὰ πθη των, από έκείνων ότινες έσάπεσαν τήν γην με τὰ πτώματα των εχθρών των. Δείχνει εις τὸν κόσμον δλον ότι δεν εχεις καμμίαν δουιοκτα με τούς έξολοθρενάς τής γης, άλλ' ελθιομεις τήν άληθινήν του πόλεμου δόξαν. Η σιγημυ αυτη καθ' ήν σου γράφω, μου έφερνε εις τήν ένθόμισον μου τούς δύο υπό τήν έξουσίαν σου άνθρωπώσε αιλουν μου, τὸν Χατζή Χρηστον και τὸν Μιχάλην Σοϊνιν. Εινε δονατα φίλοι μου και τούς αγαπάω, ότις είναι φίλοι τής τέχνης, τὸν όποιον άμφοτεροι αγαπάμεν. Ως φιλοπόλεμος λοιπόν διπνη είσαι, σὲ παρακαλώ θερμιάς να ελευθερώσης άνδρας φιλοπόλεμους, και να είσοκονσώ και εγώ εις αυτην τήν περιστασιον.Θέλω δε άποχρωδθ μεγάλης άν άξιώθω να λάβω τήν άπάντησιν τής παρουσίας μου με σάτους τούς ίδιους. Έχω τήν τιμήν να είμαι τής Υψηλότατες σου δούδος ταπεινός.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μόλις είδε ελευθέρους τούς Έλληνας αιχμαλώτους και έμεινε όσα τούς ελεγε πη ο Ίμβραημ για τὸ γυλό του Γενναίου, άμέσως διάταξε να ντύσουν και να ποδίσουν τούς Τούκους αιχμαλώτους, και τούς ελευθέρουσε. Τους ξεκίελε δε στο στρατόπεδο του Ίμβραημ μαζί με δύο καπετάνιους, τούς όποιους έδωσε τήν ακολουθή επιστολή γι' αυτών:

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.